

jīn sè tóng nián yuè dú cóng shū
 金色童年阅读丛书

西游记

故

事

百花文艺出版社
 BAIHUA LITERATURE AND
 ART PUBLISHING HOUSE

金色童年阅读丛书

西游记故事

Xi You Ji Gu Shi

编者：周惠卿

插图：刘 介

百花文艺出版社

BAIHUA LITERATURE AND
ART PUBLISHING HOUSE

图书在版编目(CIP)数据

西游记故事 / 周慧卿编. — 天津: 百花文艺出版社,
2007.5

(金色童年阅读丛书 / 史瑞铨主编)

ISBN 978-7-5306-4668-7

I. 西… II. 周… III. 章回小说—中国—明代—缩写
本 IV. I242.4

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2007)第 045002 号

百花文艺出版社出版发行

地址:天津市和平区西康路 35 号

邮编:300051

e-mail: bhpubl@public.tpt.tj.cn

<http://www.bhpubl.com.cn>

发行部电话:(022)23332651 邮购部电话:(022)27695043

全国新华书店经销

天津新华二印刷有限公司印刷

*

开本 880 × 1230 毫米 1/32 印张 6

2007 年 5 月第 1 版 2007 年 5 月第 1 次印刷

定价:12.80 元

前 言

言

yuè dú kě yǐ lǐng lüè hé gǎnshòu yǔ yán wén zì de
阅读，可以领略和感受语言文字的
dú tè měi gǎn hé yùn wèi nénggòu jí qǔ gǔ jīn zhōngwài rén
独特美感和韵味，能够汲取古今中外人
lèi wénmíng de jīng huá hé fēng měi de yǎng fèn zài zhè gǎnshòu
类文明的精华和丰美的养分，在这感受
yǔ jí qǔ zhōngshǐ dào dé qíng cāo dé yǐ tí gāo shǐ duō fāng
与汲取中使道德情操得以提高，使多方
miàn de sù zhì dé yǐ péi yǎng
面的素质得以培养。

jiā dà hé jiā qiáng zhōng xiǎo xuéshēng kè wài yuè dú de
加大和加强中小学生学习课外阅读的
yǐn dǎo lì dù shì jiàoyù bù xīn kè biāo zhōng de zhòng
引导力度，是教育部“新课标”中的重
diǎn shì yǔ wén jiàoxué xiàoguǒ de jù tǐ tǐ xiàn yīn wèi
点，是语文教学效果的具体体现。因为
měi gè rén de yǔ wén sù yǎng hé rén wén sù zhì de tí gāo
每个人的语文素养和人文素质的提高，
chú le kè táng kè běn de xué xí zhī wài kè wài guǎng fàn
除了课堂、课本的学习之外，课外广泛
de yuè dú shì yí gè shí fēn zhòng yào de tú jìng
的阅读是一个十分重要的途径。

jīn sè tóng nián yuè dú cóng shū dì yī jí chū bǎn
《金色童年阅读丛书（第一辑）》出版
hòu shòu dà o guǎng dà zhōng xiǎo xuéshēng de pǔ biàn huānyíng xiāng
后，受到广大中小学生的普遍欢迎，相

xìn zhè dì èr jí de chū bǎn yě huì dé dào dà tóng xué
信这第二辑的出版也会得到广大同学
men de rèn kě de
们的认可的。

dú yì běn hǎo shū jiù fǎng fú hé yì wèi gāoshàng de
“读一本好书就仿佛和一位高尚的
rén tán huà dí kǎ ěr de zhè jù míng yán shuō de duō hǎo
人谈话。”笛卡尔的这句名言，说得多好
a jì mò shí shū huì gěi nǐ yǐ ān wèi yí huò shí
啊！寂寞时，书会给你以安慰；疑惑时，
shū huì gěi nǐ yǐ zhǐ diǎn cuò zhé shí shū huì gěi nǐ yǐ
书会给你以指点；挫折时，书会给你以
lì liàng shùn chāng shí shū huì zhǐ yǐn nǐ zǒu xiàng gèng dà de
力量；顺畅时，书会指引你走向更大的
huī huáng
辉煌。

tóng xué men duō dú shū dú hǎo shū nǐ de lǐ jiě
同学们，多读书，读好书，你的理解
néng lì hé xiě zuò shuǐ píng jiù huì yǒu suǒ tí gāo gǔ rén suǒ
能力和写作水平就会有所提高，古人所
shuō hòu jī bó fā shú néng shēng qiǎo de dào lǐ
说“厚积薄发”、“熟能生巧”的道理，
zài yuè dú zhōng yòu hé cháng bú shì rú cǐ ne
在阅读中又何尝不是如此呢！

mù

lù

měi hóuwángchū shì 美猴王出世	1
lónggōng qǔ bǎo 龙宫取宝	9
dà nào tiāngōng 大闹天宫	13
fó zǔ xiáng wù kōng 佛祖降悟空	26
qǔ jīng fù xī tiān 取经赴西天	29
xiáglóngzhàn yāo jīng 降龙战妖精	43
zhū bā jiè bài shī 猪八戒拜师	57
dà zhàn liú shā hé 大战流沙河	64
xì nòngzhū bā jiè 戏弄猪八戒	67
tōu chī rénshēnguǒ 偷吃人参果	74
sān dǎ bái gǔ jīng 三打白骨精	80
lì xiǎnbǎoxiàngguó 历险宝象国	91
jīn jiǎo hé yín jiǎo 金角和银角	95
dà zhàn hóng hái ér 大战红孩儿	102

chē chí guó dòu fǎ 车迟国斗法	110
shòu zǔ tōng tiān hé 受阻通天河	117
sān jiè bā jiǎo shàn 三借芭蕉扇	122
mí lè xiáng è mó 弥勒降恶魔	143
jì dào zǐ jīn líng 计盗紫金铃	147
pán sī dòng chú yāo 盘丝洞除妖	152
sān tàn wú dǐ dòng 三探无底洞	162
tiān zhú guó dòu guài 天竺国斗怪	170
rú lái cì zhēn jīng 如来赐真经	180

měi hóu wáng chū shì 美猴王出世

hěn zǎo hěn zǎo de shí hòu dì qiú shàng yǒu sì dà piàn hěn dà
很早很早的时候，地球上有一大片很大
hěn dà de lù dì tā men de dì míng fēn bié shì dōng shèng shén zhōu
很大的陆地，它们的地名分别是东胜神州、
xī niú hè zhōu nán shàn bù zhōu běi jù lú zhōu zài dōng shèng shén
西牛贺洲、南赡部洲、北俱芦洲。在东胜神
zhōu shàng yǒu yí gè jiào ào lái de xiǎo guó ào lái guó yǒu yí zuò
州上有一个叫做傲来的小国，傲来国有一座
shān jiào huā guǒ shān shān dǐng shàng yǒu yí kuài xiān shí jīng guò le
山，叫花果山。山顶上有一块仙石，经过了
qiān wàn nián zhè kuài shí tóu gǎn shòu le rì yuè de jīng huá jiàn jiàn de
千万年这块石头感受了日月的精华，渐渐地
yǒu le líng qì yǒu yí tiān suí zhe zhèn ěr yù lóng de yí shēng jù
有了灵气。有一天，随着震耳欲聋的一声巨
xiǎng xiān shí tū rán bèng liè cóng lǐ biān bèng chū yí gè yuán yuán de
响，仙石突然迸裂，从里边迸出一个圆圆的
shí qiú qīng fēng yí chuī yuán qiú zài dì shàng gǔn le sān xià biàn
石球。清风一吹，圆球在地上滚了三下，变
chéng le yí gè shí hóu
成了一个石猴。

zhè shí hóu shēng xià lái jiù xíng dòng mǐn jié tóu nǎo cōng míng
这石猴生下来就行动敏捷，头脑聪明。
tā měi tiān hé yí qún hóu zi yì qǐ wán shuǎ wǎn shàng jiù shuì zài shí
他每天和一群猴子一起玩耍，晚上就睡在石
yá xià miàn tā è le chī shān huā yě guǒ kě le hē shān jiàn quán
崖下面。他饿了吃山花野果，渴了喝山涧泉
shuǐ shēng huó de kāi xīn jí le
水，生活得开心极了。

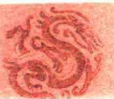
zhè tiān tiān qì fēi cháng yán rè qún hóu wán de rè qǐ lái
这天，天气非常炎热，群猴玩得热起来，

dōu fēn fēn dào shān dòng lǐ qù xǐ zǎo yǒu yí gè hóu zi shuō bù
都纷纷到山洞里去洗澡。有一个猴子说，不
zhī dào zhè shuǐ de yuán tóu zài nǎ lǐ dà jiā yě dōu hào qí qǐ
知道这水的源头在哪里。大家也都好奇起
lái yú shì yán zhe xī shuǐ wǎng shàng pá hū rán dà jiā yǎn qián chū
来，于是沿着溪水往上爬，忽然大家眼前出
xiàn yí gǔ pù bù nà pù bù cóng xuān yá jué bì shàng fēi liú ér
现一股瀑布。那瀑布从悬崖绝壁上飞流而
xià qì shì shí fēn zhuàng guān yí gè lǎo hóu zhǐ zhe pù bù
下，气势十分壮观。一个老猴指着瀑布，
shuō nǎ yí gè yǒu běn shì de zuān jìn qù kàn kàn yòu bù shāng
说：“哪一个有本事的，钻进去看看，又不伤
shēn tǐ wǒ men jiù bài tā wéi wáng zhè shí hòu shí hóu cóng cǎo
身体，我们就拜他为王。”这时候，石猴从草
cóng lǐ zuān chū lái gāo shēng jiào dào wǒ qù wǒ qù
丛里钻出来，高声叫道：“我去！我去！”

shuō wán tā jǐn bì shuāng yǎn zòng shēn tiào jìn pù bù děng
说完，他紧闭双眼，纵身跳进瀑布。等
tā zhēng kāi yǎn yí kàn lǐ miàn bìng méi yǒu shuǐ zhǐ yǒu yí zuò gǔ
他睁开眼一看，里面并没有水，只有一座古
bǎn qiáo shí hóu zǒu shàng qiáo tóu kàn jiàn qiáo nà biān shì yí gè shān
板桥。石猴走上桥头，看见桥那边是一个山
dòng dòng nèi shí fēn kuān kuò yǒu shí guō shí zào shí wǎn shí
洞。洞内十分宽阔，有石锅、石灶、石碗、石
pén shí chuáng shí dòng
盆、石床、石凳，
zhēn shì gè fēi cháng qí miào
真是个非常奇妙
de dì fang shí hóu gāo
的地方。石猴高
xìng jí le jí máng zhuǎn
兴极了，急忙转
shēn tiào dào shuǐ lián wài bǎ
身跳到水帘外，把
lǐ miàn de qíng xíng duì zhòng
里面的情形对众
hóu shuō le yí biàn hóu
猴说了一遍。猴

zǐ men tīng le gè gè huān xǐ gēn zhe shí hóu tiào guò pù bù zuān
子们听了，个个欢喜，跟着石猴跳过瀑布，钻
jìn shí dòng
进石洞。

zhònghóu wèi le gǎn xiè shí hóu yí gè gè bài fú zài dì
众猴为了感谢石猴，一个个拜伏在地，
bài shí hóu wéiwáng hào chēng měi hóu wáng tā hái fēn pài le dà xiǎo
拜石猴为王，号称美猴王。他还分派了大小
tóu lǐng tiān tiān lǐng zhe yì qún hóu zǐ zài huā guǒ shān lǐ wán shuǎ
头领，天天领着一群猴子在花果山里玩耍，
hǎo bù kāi xīn
好不开心。

zhè yàng bù zhī bù jué guò le hǎo duō nián tū rán yǒu yì tiān
这样不知不觉过了好多年。突然有一天，
tā men zhèng rè rè nà nà de chī zhe dōng xī měi hóu wáng hū rán fán
他们正热热闹闹地吃着东西，美猴王忽然烦
nǎo bù yǐ lèi zhū yě gǔn le xià lái le hóu zǐ men huāng máng
恼不已，泪珠也滚下来了。猴子们慌忙
wèn dà wáng wèi shén me fán nǎo měi hóu wáng shuō xiàn zài
问：“大王为什么烦恼？”美猴王说：“现在
wǒ men shì hěn kuài huó zì zài dàn shì yì xiǎng dào wǒ men chí zǎo dōu
我们是很快活自在，但是一想到我们迟早都
yǒu biàn lǎo de nà yì tiān jiào wǒ zěn néng bù fán nǎo zhè yàng
有变老的那一天，叫我怎能不烦恼？”这样
yì shuō dà jiā dōu shāng xīn qǐ lái zhè shí yí gè lǎo hóu tiào
一说，大家都伤心起来。这时，一个老猴跳
chū lái gāo shēng jiào dào dà wáng bù bì fán nǎo wǒ tīng shuō fó
出来，高声叫道：“大王不必烦恼！我听说佛
zǔ shén xiān dōu yǒu cháng shēng bù lǎo de běn lǐng dà wáng bài tā
祖、神仙都有长生不老的本领。大王拜他
men wéi shī bú jiù néng cháng shēng bù lǎo le ma měi hóu wáng
们为师，不就能长生不老了吗？”美猴王
tīng le mǎn xīn huān xǐ shuō jì rán shì zhè yàng nà míng tiān
听了，满心欢喜，说：“既然是这样，那明天
wǒ jiù xià shān bài tā men wéi shī
我就下山拜他们为师。”

dì èr tiān měi hóu wáng gào bié zhònghóu tiào shàng fá zǐ dú
第二天，美猴王告别众猴，跳上筏子，独

zì xiàng dà hǎi zhōng piāo qù hóu wáng chéng zhe mù fá zài dà hǎi
自向大海中漂去。猴王乘着木筏，在大海
zhōng piāo a piāo a yě bù zhī piāo le duō shao tiān zhè tiān mù
中漂啊漂啊，也不知漂了多少天。这天，木
fá zhōng yú piāo dào le yí gè qiǎn hǎi àn biān yǒu rén zài hǎi biān
筏终于漂到了一个浅海岸边。有人在海边
bǔ yú dǎ yàn měi hóu wáng zài tā men miàn qián yòu bèng yòu tiào hái
捕鱼、打雁，美猴王在他们面前又蹦又跳，还
zī yá liě zuǐ de zuò guǐ liǎn xià de nà xiē rén sì chù táo sàn
龇牙咧嘴地做鬼脸，吓得那些人四处逃散。
yǒu yí gè rén pǎo de màn měi hóu wáng zhuā zhù le tā tā chuān shàng
有一个人跑得慢，美猴王抓住了他，他穿上
nà rén de yī fu dǎ bān chéng rén de mú yàng cóng cǐ tā kāi
那人的衣服，打扮成人的模样。从此，他开
shǐ mó fǎng rén de dòng zuò hé shuō huà de yàng zi
始模仿人的动作和说话的样子。

yòu guò le bā jiǔ nián měi hóu wáng hái shì méi yǒu zhǎo dào fó
又过了八九年，美猴王还是没有找到佛
zǔ hé shén xiān dàn shì tā bìng méi yǒu huī xīn jì xù xún zhǎo zhe
祖和神仙，但是他并没有灰心，继续寻找着。
zhè tiān tā lái dào yí zuò shān qīng shuǐ xiù fēng jǐng xiù lì de gāo
这天，他来到一座山清水秀，风景秀丽的高
shān shang hóu wáng yí kàn xīn xiǎng zhè zhēn shì shén xiān jū zhù de
山上，猴王一看，心想：“这真是神仙居住的
dì fang a
地方啊！”

měi hóu wáng yí biān gāo xìng de xiǎng zhe yí biān wǎng shān lǐ zǒu
美猴王一边高兴地想着，一边往山里走
qù zǒu le bù yuǎn tā tīng dào shù lín lǐ chuán lái yí zhèn gē shēng
去。走了不远，他听到树林里传来一阵歌声
měi hóu wáng zǒu jìn yí kàn yuán lái shì yí wèi qiāo fū zhèng zài yí
美猴王走近一看：原来是一位樵夫，正在一
biān kǎn chái yí biān chàng gē tā duì qiāo fū shuō nǐ chàng de gē
边砍柴一边唱歌。他对樵夫说：“你唱的歌
nà me hǎo tīng yí dìng shì yí wèi xiān rén měi hóu wáng shuō wán
那么好听，一定是一位仙人！”美猴王说完，
jiù yào bài qiāo fū zuò shī fu qiāo fū jiàn le lā zhe tā shuō
就要拜樵夫做师父。樵夫见了，拉着他说：

wǒ shì yí wèi pǔ tōng de qiāo fū yǐ kǎn chái wéi shēng nǎ shì shén
“我是一位普通的樵夫，以砍柴为生，哪是什
me shén xiān bú guò wǒ dào shì kě yǐ gào su nǐ shén xiān zài nǎ
么神仙。不过，我倒是可以告诉你神仙在哪
lǐ jiē zhe qiāo fū zhǐ zhe mì lín shēn chù gào su měi hóu wáng nà
里。”接着樵夫指着密林深处告诉美猴王，那
biān yǒu zuò líng tái fāng cùn shān shān dòng lǐ zhù zhe yí wèi shén xiān
边有座灵台方寸山，山洞里住着一位神仙，
jiào xū pú tí zǔ shī
叫须菩提祖师。

měi hóu wáng zǒu jìn yí kàn zhǐ jiàn shān shàng guǒ rán yǒu gè dòng
美猴王走近一看，只见山上果然有个洞，
dòng mén kǒu xiě zhe líng tái fāng cùn shān hóu wáng bù gǎn qiāo mén
洞门口写着：灵台方寸山。猴王不敢敲门，
zhǐ shì zài dòng qián jìng jìng de děng hòu
只是在洞前静静地等候。

yí huì er dòng mén zhī yā yī shēng kāi le lǐ miàn zǒu
一会儿，洞门“吱呀”一声开了，里面走
chū yí gè xiān tóng hóu wáng máng zǒu shàng qián qù duì xiān tóng shuō
出一个仙童。猴王忙走上前去，对仙童说：
wǒ shì lái fāng xiān qiú dào de má fan nǐ gēn shén xiān tōng bào yì
“我是来访仙求道的，麻烦你跟神仙通报一
shēng xiān tóng kàn le měi hóu wáng yí yǎn shuō wǒ shī fu zhèng
声。”仙童看了美猴王一眼，说：“我师父正
zài jiǎng xué hū rán jiào wǒ chū lái kāi mén shuō yǒu gè xiū xíng de
在讲学，忽然叫我出来开门，说有个修行的
lái le xiǎng bì jiù shì nǐ le qǐng gēn wǒ jìn qù ba
来了，想必就是你了，请跟我进去吧。”

měi hóu wáng lián máng zhěng lǐ le yí xià yī fu bì gōng bì jìng
美猴王连忙整理了一下衣服，毕恭毕敬
de gēn zhe xiān tóng jìn le shān dòng zhǐ jiàn xū pú tí zǔ shī cháng
地跟着仙童进了山洞。只见须菩提祖师长
cháng de hú zi chuí zài xiōng qián duān duān zhèng zhèng de zuò zài yáo tái
长的胡子垂在胸前，端端正正地坐在瑶台
zhī shàng tái xià zhàn zhe hěn duō xiàng gāng cái nà yàng de xiān tóng měi
之上，台下站着很多像刚才那样的仙童。美
hóu wáng lián máng xià guì kē tóu yào xū pú tí zǔ shī shōu tā zuò tú
猴王连忙下跪磕头，要须菩提祖师收他做徒

弟

zǔ shī tīng shuō měi hóuwáng shì cóng shí tou lǐ bèng chū lái de
 祖师听说美猴王是从石头里蹦出来的，
 qiā zhǐ yí suàn zhī dào tā wǔ bǎi nián hòu yào zhù tángsēng xī tiān qǔ
 掐指一算，知道他五百年后要助唐僧西天取
 jīng jiù xiào zheshuō wǒ gěi nǐ qǔ gè míng zì xìng sūn míng
 经，就笑着说：“我给你取个名字，姓孙，名
 wù kōng rú hé měi hóuwáng tīng hòu lián máng kē tóu xiè shī
 悟空，如何？”美猴王听后，连忙磕头谢师
 zǔ shuō hǎo hǎo cóng cǐ wǒ jiù jiào sūn wù kōng la
 祖，说：“好！好！从此我就叫孙悟空啦！”

sūn wù kōng dāng le xū pú tí zǔ shī de tú dì shí fēn gāo
 孙悟空当了须菩提祖师的徒弟，十分高
 xìng tā měi tiān hé shīxiōngmen yì qǐ jiǎng jīng lùn dào bù zhī bù
 兴，他每天和师兄们一起讲经论道，不知不
 jué liù qī nián guò qù le wù kōng měi tiān tīng zhè xiē dào fǎ bìng
 觉，六七年过去了。悟空每天听这些道法并
 bù néng cháng shēng tā kāi shǐ bú nài fán le xū pú tí zǔ shī
 不能长生，他开始不耐烦了。须菩提祖师
 jiǎ zhuāng shēng qì shuō nǐ zhè pō hóu zhè yě bù xué nà yě
 假装生气，说：“你这泼猴，这也不学，那也
 bù xué jiù jīng xiǎng xué shén me shuō wán yòng jiè chǐ zài wù kōng
 不学，究竟想学什么？”说完，用戒尺在悟空
 tóu shàng qīng qīng qiāo le sān xià rán hòu bēi zheshǒu zǒu jìn fáng
 头上轻轻敲了三下，然后，背着手，走进房
 lǐ qù le zhòng shī xiōngdōu zé guài sūn wù kōng bù gāi rě shī fu
 里去了。众师兄都责怪孙悟空不该惹师父
 shēng qì zhǐ yǒu sūn wù kōng míng bai shī fu de yòng yì
 生气，只有孙悟空明白师父的用意。

dāng tiān wǎn shàng dào le sāngēng shí fēn sūn wù kōng jiàn zhòng
 当天晚上，到了三更时分，孙悟空见众
 shīxiōngdōu shuì zháo le qiāoqiāo de lái dào zǔ shī zhù de hòu mén wài
 师兄都睡着了，悄悄地来到祖师住的后门外
 shī fu de fáng mén xū yǎn zhe wù kōng qīng qīng tuī mén jìn qù jiàn
 师父的房门虚掩着，悟空轻轻推门进去，见
 zǔ shī zhèng zài shuì jiào jiù guāi guāi de zài chuáng qián děng hòu zǔ
 祖师正在睡觉，就乖乖地在床前等候。祖

shī xǐng hòu jiàn le wù kōng gù yì wèn dào nǐ zhè pō hóu bù
 师醒后见了悟空，故意问道：“你这泼猴，不
 hǎo hǎo er shuì jiào pǎo dào zhè lái gàn shén me wù kōng guì xià
 好好儿睡觉，跑到这来干什么？”悟空跪下
 bài dào bú shì shī fu nǐ jiào wǒ sāngēng cóng hòu mén jìn lái de
 拜道：“不是师父你叫我三更从后门进来的
 ma zǔ shī jiàn wù kōng zhè me jī ling shí fēn gāo xìng bǎ qī
 吗？”祖师见悟空这么机灵，十分高兴，把七
 shí èr biàn de kǒu jué chuán shòu gěi le wù kōng wù kōng láo láo jì
 十二变的口诀传授给了悟空。悟空牢牢记
 zài xīn lǐ méi guò duō jiǔ jiù bǎ qī shí èr biàn quán bù xué huì
 在心里，没过多久，就把七十二变全部学会
 le hòu lái zǔ shī yòu bǎ jīn dòu yún de kǒu jué chuán shòu gěi wù
 了。后来，祖师又把筋斗云的口诀传授给悟
 kōng zhè jīn dòu yún zhǐ yào niàn dòng zhēn yán yí gè jīn dòu jiù néng
 空。这筋斗云只要念动真言，一个筋斗就能
 fān guò shí wàn bā qiān lǐ
 翻过十万八千里。

yì tiān shī xiong dì men zài yì qǐ wán shuǎ dà jiā jiào wù kōng
 一天，师兄弟们在一起玩耍，大家叫悟空
 biǎo yǎn qī shí èr biàn wù kōng yì gāo xìng jiù tóng yì le wù kōng
 表演七十二变，悟空一高兴就同意了。悟空
 niàn dòng zòu yǔ jiāng shēn zi yì yáo biàn chéng le yì kē zhī fán yè
 念动咒语，将身子一摇，变成了一棵枝繁叶
 mào de qīng sōng shī xiong dì men yì qí gǔ qǐ zhǎng lái bù xiǎng yí
 茂的青松，师兄弟们一齐鼓起掌来，不想一
 xià jīng dòng le zǔ shī zǔ shī chū lái yì kàn hěn shēng qì tā
 下惊动了祖师。祖师出来一看，很生气，他
 zé guài wù kōng shuō nǐ xué le yì diǎn běn lǐng jiù dào chù mài nòng
 责怪悟空说：“你学了一点本领就到处卖弄，
 zhè yào rě huò de nǐ hái shì huí huā guǒ shān qù ba wù kōng
 这要惹祸的。你还是回花果山去吧。”悟空
 kǔ kǔ āi qiú zǔ shī jiù shì bù dā ying wù kōng méi yǒu bàn fǎ
 苦苦哀求，祖师就是不答应，悟空没有办法，
 zhǐ hǎo hán zhe rè lèi zài sān bài xiè zǔ shī lí kāi le líng tái
 只好含着热泪，再三拜谢祖师，离开了灵台
 fāng cùn shān
 方寸山。

lín xíng qián zǔ shī yòu zài sān dīng zhǔ wù kōng yǐ hòu bù
临行前，祖师又再三叮嘱悟空：“以后不
guǎn fā shēng shén me shì dōu bù xǔ shuō nǐ shì wǒ de tú dì
管发生什么事，都不许说你是我的徒弟。”

sūn wù kōng jiàn shī fu de huà bù róng shāng liang wàn fēn wú nài
孙悟空见师父的话不容商量，万分无奈，
zhǐ hǎo kòu bié shī fu gào cí zhòng duō shī xiōng shī dì yí gè jīn
只好叩别师父，告辞众多师兄师弟，一个筋
dǒu yún fān dào le huā guǒ shān shàng kōng zhǐ jiàn huā guǒ shān shàng shí
斗云翻到了花果山上空。只见花果山上十
fēn huāng liáng bú jiàn yí gè hóu zi de yǐng zi sūn wù kōng àn xià
分荒凉，不见一个猴子的影子。孙悟空按下
yún tóu lái dào shān shàng zhòng duō hóu zi jiàn tā men de dà wáng lái
云头，来到山上。众多猴子见他们的大王来
le jiù dà zhe dǎn zi pǎo chū lái fēn fēn sù kǔ dào dà wáng
了，就大着胆子跑出来，纷纷诉苦道：“大王，
nǐ zěn me zǒu le zhè me duō nián wǒ men zhè huā guǒ shān yǐ jīng bèi
你怎么走了这么多年？我们这花果山已经被
yí gè hùn shì mó wáng bà zhàn le wǒ men chī le hǎo duō hǎo duō de
一个混世魔王霸占了，我们吃了好多好多的
kǔ sūn wù kōng wèn míng qíng kuàng jiù qù zhǎo hùn shì mó wáng
苦……”孙悟空问明情况，就去找混世魔王
suàn zhàng qù le
算账去了。

yuán lái nà zì chēng hùn shì mó wáng de jiā huò jiù shì dú jiǎo
原来那自称“混世魔王”的家伙就是独角
mó wáng wù kōng chì shǒu kōng quán qián lái gè zi yòu xiǎo dú jiǎo mó
魔王，悟空赤手空拳前来，个子又小，独角魔
wáng bìng méi yǒu bǎ wù kōng fàng zài yǎn li shuō wǒ shì gè dà
王并没有把悟空放在眼里，说：“我是个大
gè zi yòu shǐ zhe dāo nǐ shēn bù mǎn sì chǐ yòu méi yǒu bīng
个子，又使着刀；你身不满四尺，又没有兵
qì wǒ yào shā nǐ xiàng niǎn sǐ yí zhī mǎ yǐ nà me róng yì
器。我要杀你，像捻死一只蚂蚁那么容易。
dàn zhè yàng shā le nǐ ràng bié rén xiào huà
但这样杀了你，让别人笑话。”

dú jiǎo mó wáng diū xià dà dāo yě chì shǒu kōng quán qián lái yíng
独角魔王丢下大刀，也赤手空拳前来迎

zhàn wù kōng mà dào pō mó hǎo méi yǎn lì jiào nǐ chī wǒ
战。悟空骂道：“泼魔好没眼力！叫你吃我
yì quán shēng dào quán dào dú jiǎo mó wáng zhàn lì bú zhù bèi dǎ
一拳！”声到拳到，独角魔王站立不住，被打
fān zài dì dú jiǎo mó wáng zhè xià bù gǎn dà yì le jiǎn qǐ dà
翻在地。独角魔王这下不敢大意了，捡起大
dāo duì zhe wù kōng jiù shì yì dāo wù kōng shǎn guò jí máng bá
刀，对着悟空就是一刀。悟空闪过，急忙拔
chū yì bǎ hóu máo jiào yì shēng biàn lì shí yǒu sān wǔ bǎi gè
出一把猴毛，叫一声“变”，立时有三五百个
xiǎo hóu zi wéi zhe dú jiǎo mó wáng dǎ dòu shuāng shǒu nán dí sì quán
小猴子围着独角魔王打斗。双手难敌四拳，
hé kuàng shì jìn qiān gè quán tóu wù kōng jiù shì jiǎn qǐ dú jiǎo mó
何况是近千个拳头。悟空就势捡起独角魔
wáng de dà dāo bǎ dú jiǎo mó wáng kǎn chéng liǎng duàn
王的大刀，把独角魔王砍成两段。

lóng gōng qǔ bǎo 龙宫取宝

měi hóu wáng zì shā le hùn shì mó wáng huí dào huā guǒ shān hòu
美猴王自杀了混世魔王，回到花果山后，
bù duō jiǔ biàn ràng hóu zi men kǎn zhú xiāo mù yáng qí chuī shào cǎo
不多久便让猴子们砍竹削木，扬旗吹哨，操
liàn hóu jūn bù jiǔ měi hóu wáng yòu cóng dōng lín èr bǎi lǐ de ào
练猴军。不久，美猴王又从东邻二百里的傲
lái guó biān jìng chéng zhōng qiǎng lái gè zhǒng bīng qì fēn gěi zhòng hóu
来国边境城中，抢来各种兵器，分给众猴。
zhǐ jiàn tā shǒu wǔ zhe cóng hùn shì mó wáng nà lǐ duó xià de dà dāo
只见他手舞着从混世魔王那里夺下的大刀，
hé hóu zi men yì qǐ tiān tiān cǎo liàn wǔ yì
和猴子们一起天天操练武艺。

cóng cǐ huā guǒ shān de hóu ér men tiān tiān shì wǔ dāo nòng qiāng

从此，花果山的猴儿们天天是舞刀弄枪，

yāo yāo hè hè hǎo bù wēi fēng shān shàng de láng hǔ bǎo shī
吆吆喝喝，好不威风。山上的狼、虎、豹、狮、

xióng děng qī shí èr dòng yāo wáng wén xùn dōu lái cān bài měi hóu wáng
熊等七十二洞妖王，闻讯都来参拜美猴王，

gēn suí cǎo liàn zhǐ jiàn huā guǒ shān shàng cǎi qí piāo yáng léi gǔ zhèn
跟随操练。只见花果山上彩旗飘扬，雷鼓震

tiān duì wu qí zhěng hǎo sì tiě tǒng jīn chéng
天，队伍齐整，好似铁桶金城。

kě liàn zhe liàn zhe hóu wáng bù gāo xìng le shuō nǐ men dōu
可练着练着，猴王不高兴了，说：“你们都

yǒu le zhòng yì de bīng qì jiù wǒ zhè bǎ dà dāo tài qīng bù hé
有了中意的兵器，就我这把大刀太轻，不合

wǒ yì rú hé shì hǎo lìng yí gè lǎo hóu xiàn jì dào tīng
我意，如何是好？”另一个老猴献计道：“听

shuō wǒ men shuǐ lián dòng tiě bǎn qiáo xià zhí tōng dōng hǎi lóng wáng fǔ dà
说我们水帘洞铁板桥下直通东海龙王府，大

wáng hé bù xiàng lóng wáng lǎo ér jiè yí jiàn bīng qì yòng yòng
王何不向龙王老儿借一件兵器用用……”

wú kōng tīng le lì mǎ bú jiàn le zōng yǐng yuán lái hóu wáng
悟空听了，立马不见了踪影。原来猴王

yǐ jīng dào le dōng hǎi lóng wáng fǔ dōng hǎi lóng wáng jiào guǎng tīng le
已经到了东海龙王府。东海龙王敖广听了

wú kōng de lái yì bù hǎo tuī cí mǎ shàng mìng xià bīng xiè jiāng bǎ
悟空的来意，不好推辞，马上命虾兵蟹将把

lóng gōng lǐ de bīng qì dōu yí yí tái chū lái dàn wú kōng yí yí
龙宫里的兵器都一一抬出来。但悟空一一

shì guo zhī hòu lián lián shuō tài qīng tài qīng kàn lái hóu
试过之后，连连说：“太轻，太轻！”看来，猴

wáng dé bú dào mǎn yì de bīng qì shì bù kěn chū mén le lóng wáng
王得不到满意的兵器，是不肯出门了。龙王

zhèng zài fàn chóu lóng pó xiàn jì dào dà wáng wǒ men gōng lǐ bú
正在犯愁，龙婆献计道：“大王，我们宫里不

shì hái yǒu yí kuài tiān hé dìng dǐ de shén tiě bù fāng ràng hóu wáng shì
是还有一块天河定底的神铁，不妨让猴王试

shì shì……”

试……”

试……”

